

tisk har, hvad skal man sige, kræfterne til det, i hvert fald kunne have en praktisk mulighed for at nå igennem med det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bliver nødt til at tage ordet, for jeg bliver forundret, når jeg hører indenrigsministeren forklare, hvad det er, der foregår, når man skriver under på de her erklæringer. Indenrigsministeren bruger gentagne gange formuleringen »skrive under på en liste«, og det bliver sådan nærmest intuitivt formuleret »automatisk skrive under på en liste«.

Der vil jeg så sige, at det er ikke helt sådan, det foregår. Altså, det er jo en fuldstændig selvstændig erklæring, man skal skrive under på; det er absolut ikke nogen liste fuldstændig på linje med, hvis det var en købekontrakt på en bil eller på en traktor eller på et hus. Når man køber en bil eller en traktor eller et hus, er det også en meget alvorlig handling for de folk, der gør det, og der har man jo ikke behov for noget dobbelttjek. Der gælder éns underskrift, og det er vel meget forståeligt. Hvis man som vælger har opgivet sit navn, sin adresse med etageangivelse, korrekt postnummer – for hvis postnummeret er forkert, bliver den sendt retur – og har opgivet personnummer, har skrevet en korrekt dato – for hvis datoen er forkert, bliver blanketten også sendt retur – og man derudover har underskrevet den med en læselig underskrift – har man faktisk haft et formål med at gøre det, medmindre man vurderer, at den person, der har gjort det, er fuldstændig ude af stand til at vurdere noget som helst, og så hjælper et dobbelttjek jo ikke så meget.

Så derfor: Kan vi ikke blive enige om, at der ikke er tale om en liste, men at der er tale om en helt selvstændig erklæring, og at dobbelttjek er noget, der foregår her og ikke i andre af livets forhold.

Og så til sidst blot dette spørgsmål: Kunne man så ikke lave det dobbelttjek på en anden måde? Folkeregisteret kunne jo sende en kopi af vælgererklæringen til vælgeren med en besked om, at hvis vælgeren havde fortrudt i mellemtiden, kunne vælgeren kontakte folkeregisteret, og så kunne sedlen blive gjort ugyldig. Det ville være en udmærket og let procedure, som uden nogen problemer ville kunne udføres og ville sikre ministeren hendes dobbelttjek.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Der er her under debatten fremkommet forskellige tanker om, hvordan man kunne smidiggøre systemet, og nogle af de tanker, der har været fremme, mener jeg overhovedet ikke er anvendelige, og andre kunne umiddelbart lyde lidt besnærende, men kan måske alligevel ikke rigtig stå for en nærmere prøve.

Men det er jo lige præcis det, man har et udvalgsarbejde i Folketinget til, og derfor bliver det de politiske partier, som kommer til at drøfte det spørgsmål.

Men jeg skylder hr. Aage Brusgaard et svar. Når jeg tøvede med det i første omgang, var det, fordi jeg mener, at svar afgivet her fra Folketingets talerstol skal være absolut korrekte. Det, der er lidt komplicerende, er, at det var et korrekt udsagn, som den socialdemokratiske ordfører kom med, men der har været lavet en overgangsordning, sådan at de partier, der var inde i systemet på det tidspunkt, hvor man lavede lovændringen, og hvor man var i gang med godkendelsen, kunne køre videre efter de gamle regler.

Så derfor var det formelt set et korrekt svar, der blev givet af hr. Poul Erik Dyrland, men det er samtidig sådan, at der har været en overgangsordning, hvor man kan sige, at der var et glidende forløb fra den gamle ordning til den ny ordning. Det er den pinligt korrekte måde at fremstille det på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Grete Schødt):

Der er ikke mere på dagsordenen.